

EL CAMPIONAT DE FUTBOL DE CATALUNYA

PES FORT : GRUP UNIC

Equip del País de l'Escàndol, 0

Equip del País dels Ous, 2

Girona, ciutat immortal de primera mà; joia de l'Empordà; amb la indústria *corcho-taponerística* més important del món i la magnífica riera *claveguero-rafstica*, orgull de propis i estranys; la que gaudeix d'un Estadi de portiu *sonoro*, contundent i escandalós, i mil cinc cents *hinchas* d'assalt *pour-sang*, ens va fer l'ofrena de dos puntets que ens feien més falta que a un coix les crosses, a un curt de vista les ulleres i a un que no ha jalat de quinze dies un plat de curadella amb all i oli.

La simpàtica ciutat seixanta nou vegades immortal ens va rebre com no hi ha precedents en la història.

Tot el que s'ha escrit alabandant les virtuts del nobilíssim públic gironí és una falsetat submarina, comparat amb el tractament arqueològic i *afambriesado* que ens varen donar, als cinc cents acompanyants granollerins—cap més, cuixa menys,—que ens vàrem traslladar a la invicta i despampanant capital d'En Santaló, ministre i màrtir.

En Comorera, que llua un cap fet i pastat al del repartidor de L'ESQUELLOT, va fer mig arbitratge, l'altre mig va fer-lo un «Mariner» d'erba; i, tant l'un com l'altre, varen sortir del terreny de joc amb els seus quatre peus, (dos per cap). Això vol dir que no varen fer *gasto* els encarregats de l'*hule*.

Els nostres jugadors, *sin novedad en el frente*; tan sols uns quants copets baixos als turmells i llocs *adyacentes*. En Sastre, En Sala, En Lluquet i En Garí, varen ésser els *agraciats*.

Als cinc cents granollerins ni tan sols un insignificant roc els va acomiadar quan guillaren cap a l'estació.

Públic gironí: hem d'alabar la teva deportivitat en aquest món i a l'altre, si es que hi podem arribar. Ets més gran que Mahomà; i amb tot el cor et desitgem que la Promoció *te sea leve*.

Els gols del Granollers van endinyar-los Sastre i Carmona, tots dos de *sendos* centres de la criatura Lluquense. Els del Girona no els va marcar ningú.

Equip del País del Suro, 3

Equip del País dels Ous, 3

Dijous, 12, diada de la *Raza* i de la *Virgen del Pilar*.

Abans de que En Sant... iago xiulés el començament del partit, veiem En Marius Massó, representant a Granollers de la Sociedad de Autores Españoles, que va tot esperat d'un cantó a l'altre, cercant un directiu per a fer pinyes amb ell. El primer que els seus ulls *divisan* és el nostre estimat amic i correligionari don Manuel Fernández i ja hi som pel tròs!

Enterin se, d'aquest diàleg, que hem pres taquigràficament amb una estil·logràfica «dernier cri» que n'abillem.

Màrius: El que heu fet amb mí no té nom. Qui *car-gols* creieu que sóc jo?... Quan s'ha vist que tot un senyor president d'una entitat com La Unió Liberal no tingui entrada franca al camp de futbol? Què *dallonses* us heu cregut?

L'Obrero: En reunió de chanta tenim acordat que no entri ningú sense *pase*.

Màrius: I probablement l'acord l'heu pres dins la

Unió!.. Millor dit, dins de casa meua! Això s'ha acabat llamp de Déu! A la Unió no us hi reunireu mai més! I consti que no ho dic pel *pase*, perquè tinc quaranta duros per a comprar vuitanta entrades.

L'Obrero: «*Home! No te lo prenguis así!... Tot això s'ha fet per els abusos que habíen. Ara todo està reglamentat, i salvo els noranta dos periodistas no entra ningú més. Tu demà pasa per secretaria y com delegat de la Sociedad de Autores pots entrar; perquè aquí també do-dem concerts, encara que «ici cream.» No copiem res; els autors som nosaltres.*»

I així va arreglar-se l'assumpte i el passi de l'amic Màrius... Fins que l'assumpte i el passi arribaren a la Junta.

Aquesta, per no desairar al senyor Màrius, que té tants duros, acordà que pagui l'entrada per molt president que sigui.

Els equips ja jugaven i En Carmona i En Galvany ja sucaven un gol cada ú. Guix llença un penal a les mans del conserge dels del país del suro. Fan una revifalla; ens fan papilla de la criatura Galvanística, com abans n'havien fet d'En Carmona; ens endinyen dos gols que són els de l'empat i el primer temps s'en va a can Distracs.

En el segon surten En Galvany i En Carmona i ens donen una exhibició de saltets d'invàlid que són el *des-piporren* de l'element femení

Suquen els del Suro i suquem nosaltres i el partit finalitza amb una ovació d'aillò més gran al senyor del *pito* i a l'equip sardanístic.

**L'equip més sardinístic del món perd per tres
gols a un, davant un Granollers pràctic, me-
tòdic i periorador.**

Nosaltres mai no juguem ni un llumí a favor ni en contra d'un equip perquè ho hem experimentat que tant les dones com els jugadors de pilota són molt capaços de fer-te la guitza i quedar malament davant de propis i estranys; però en aquest partit dúiem una fé *opnipotente*... de que el perdriem i vàrem tenir l'atreviment de jugar tres, tres! tres xibeques! de daurada cervesa, que els de la Sardina passarien pel *tubo* els dels ous. ¡Tres xibeques!... I el pitjor de tot és que, com que les hem hagut de pagar en tres establiments diferents, els preus del mateix preciós líquid ha canviat de categoria.

«*Santo Tomás... una vez y no más!*» (Paraules pronunciades per don Lacandru quan va deixar el poder.)

Encara que hem perdut els diners, hem guanyat glòria; i en aquest món qui no s'aconsola és perquè no vol.

Dos minuts de començat l'encontre, En Lluch va endinyar dos cacaus que varen ésser dos gols i una mica més tard En Vila arrodonia el triomf amb un tercer *tanto*. El del Badalona va fer-lo En Xiol!... Però no Sant Xiol; En Xiol de Badalona.

CLASSIFICACIÓ

Equip de la capital de Can Cortis	. . .	18
» » » dels Panyos.	. . .	19
» » » Rabiosa	15
» » » dels Ous	10
» » » del Poble Vell	9
» » » de l'Escàndol	8
» » » de la Sardina	5
» » » del Suro	4

L'AIGUADER

Imp. Garrell : Clavé, 25 : Telèfon 23 : Granollers

L'Esquellot - 9